

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید محضر استاد طاهرزاده: سؤالاتی را که خدمتتان عرض می‌کنم چند وقتی است که بشدت ذهن مرا درگیر خود کرده اند لذا از شما خواهشمندم جوابی کامل و صریح به حقیر بدهید: ۱. آیا انبیا و اوصیا (علیهم السلام) برای تکمیل ادیان قبلی به خاطر تکامل عقل بشری در دوره های بعدی مبعوث شده اند یا برای امتحان ولایت مداری پیروان دین قبلی؟ به عبارت دیگر آیا مدار دین بر پایه ی شریعت می چرخد و انبیاء و اوصیاء مبین شریعت هستند یا شریعت نمایه ای از ولایت ایشان می باشد؟ ۲. آیا توجه بیش از حد فقهای شیعه (رحمة الله علیهم) به مسائل فقهی و ظواهر شرعی در طول تاریخ تشیع باعث طولانی تر شدن غیبت حضرت ولی عصر (عج) نشده است؟ لازم است این نکته را هم ذکر کنم که این نحوه از شریعت مداری فقهای شیعه بی شباهت به شریعت مداری افراطی و ولایت ستیزی عمیق عالمان اهل سنت و علمای یهودی نیست و این شبهه را در ذهن من تقویت کرده که تاریخ تشیع در دام جریانات علمی حاکم گرفتار شد و مکتب اجتهاد را در مقابل مکتب انتظار و اضطرار به ولایت امام معصوم (ع) پررنگ تر کرد. با سپاس فروان...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- فکر نمی‌کنم بتوان این دو موضوع را از هم جدا کرد زیرا اصل شریعت برای احیاء و رشد روح عبودیت است تا اُنس با حق در انسان شکل بگیرد. از طرفی پس از مدتی آن شریعت با تحریفاتی که پیدا می‌کند دیگر امکان ایجاد عبودیت را از دست می‌دهد و لذا شریعت بعدی را خداوند با کمالاتی بیشتر که امکان تحریف در آن کم‌تر باشد به بشر هدیه می‌کند ۲- هرچه هست همان‌طور که امثال حضرت امام و آیت الله طباطبایی «رحمة الله علیهما» معتقدند با تأکید بیش از حد بر روی فقه اصغر از فقه اوسط و فقه اکبر عقب افتاده‌ایم و همین امر موجب می‌شود امام خود را که جامع آن سعه است؛ درست درک نکنیم. موفق باشید